Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26120
Copyright: Admont, Benediktinerstift

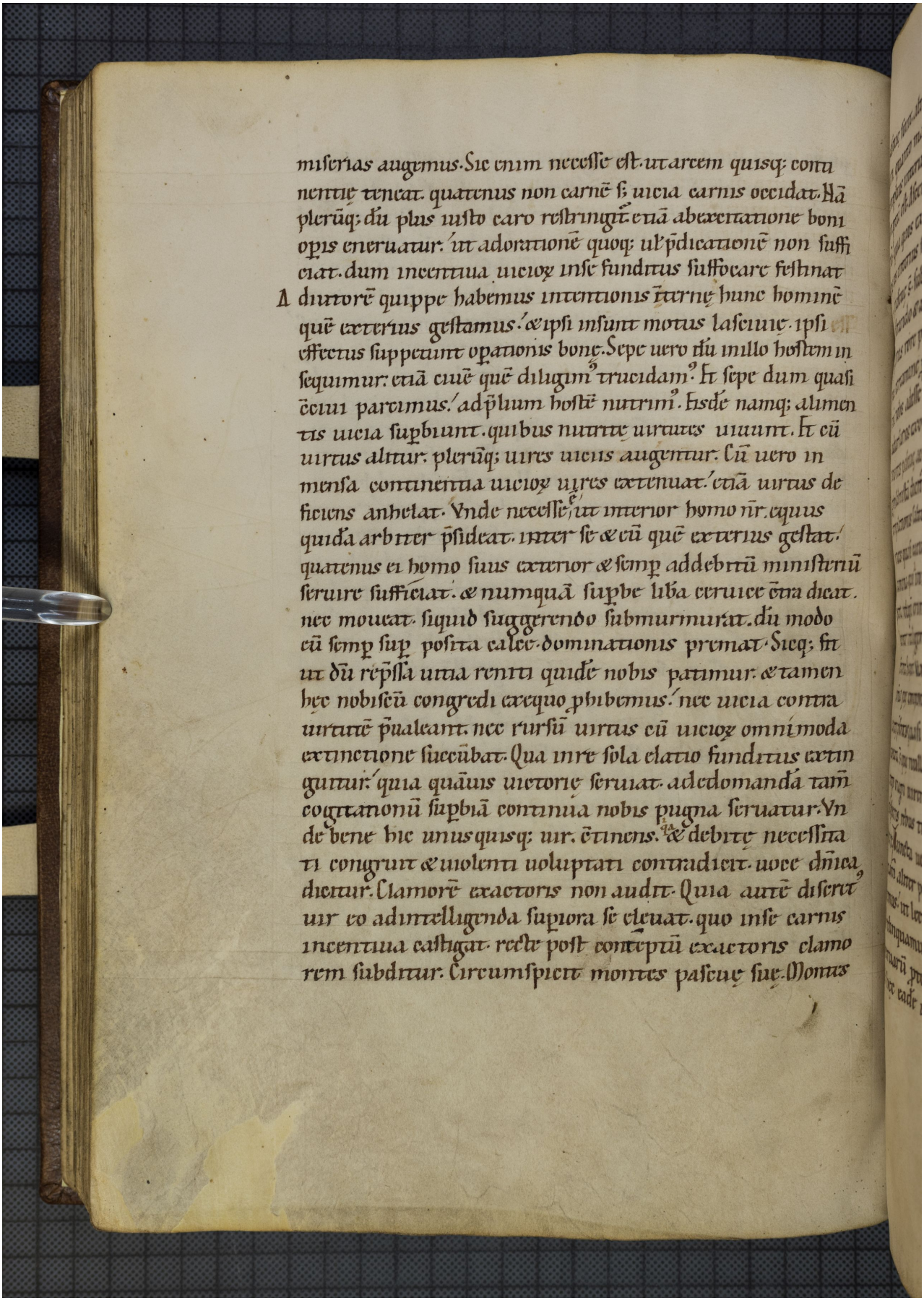

miserias augemus. Sic enim necesse est. ut arcem quisq; conti
nentie teneat. quatenus non carnē s; uicia carnis occidat. Nā
plerūq; dū plus iusto caro restringit. etiā ab excitatione boni
opis eneruatur. ut adorationē quoq; uel p̄dicationē non suffi
ciat. dum incentiua uicioꝝ in se funditus suffocare festinat
A diutorē quippe habemus intentionis īterne hunc hominē
quē exterius gestamus. & ipsi insunt motus lasciuie. ipsi
effectus suppetunt opationis bone. Sepe uero dū in illo hostem in
sequimur. etiā ciuē quē diligim⁹ trucidam⁹. Et sepe dum quasi
c̄ciui parcimus. ad p̄lium hostē nutrim⁹. Eisdē namq; alimen
tis uicia supbiunt. quibus nutrite uirtutes uiuunt. Et cū
uirtus alitur. plerūq; uires uiciis augentur. Cū uero in
mensa continentia uicioꝝ uires extenuat. etiā uirtus de
ficiens anhelat. Vnde necesse est ut interior homo nr̄. equus
quidā arbiter p̄sideat. inter se & eū quē exterius gestat.
quatenus ei homo suus exterior & semp addebitū ministeriū
seruire sufficiat. & numquā supbe liba ceruice c̄tra dicat.
nec moueat. siquid suggerendo submurmurat. dū modo
eū semp sup posita calce dominationis premat. Sicq; fit
ut dū rep̄ssa uitia reniti quidē nobis patimur. & tamen
hec nobiscū congredi ex equo p̄hibemus. nec uicia contra
uirtutē p̄ualeant. nec rursū uirtus cū uicioꝝ omnimoda
extinctione succūbat. Qua in re sola elatio funditus extin
guitur. quia quāuis uictorie seruiat. ad edomandā tam̄
cogitationū supbiā continua nobis pugna seruatur. Vn
de bene hic unusquisq; uir. c̄tinens. qa & debite necessita
ti congruit & uiolenti uoluptati contradicit. uoce dn̄ica
dicitur. Clamorē exactoris non audit. Quia autē discret⁹
uir eo ad intelligenda supiora se eleuat. quo in se carnis
incentiua castigat. recte post contēptū exactoris clamo
rem subditur. Circumspicit montes pascue sue. Montes